

1849-07-15

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Sky- og luftstudie, 1949, tegning,
SMK, KKS1983-30/18.

Sender's location:

Vognserup

Recipient's location:

Botanisk Have

Archive:

Mappe 2 nr. 23

TRANSCRIPTION

Mappe 2 nr. 23

S:T:

Frøken G: Schouw

Botanisk Have

|betalt| København

Wognserup. Søndag den 15te juli 1849

Min kjære G! Naar vi havde spist til Middag, plaiede jo de andre at sove, til men vi at gaae ud i haven og sætte os i et Lysthus; vi haver nu spist, og de andre var gaaet for at sove, og jeg, jeg vilde gjerne underholde mig lidt med Dig. Hvor er Du i dette Øieblik? Du kjære! sidder Du i Din lille Stue? taler Du med Din kjære herlige Fader? o G! Jeg længes efter Dig, jeg seer endnu Dit Ansigt i det Fjerne glidende bag den store Ask, jeg har aldrig før seet Dig drage bort, det er noget ganske andet at blive tilbage, end selv at drage bort. Stilheden og en større længsel bliver for den tilbageblevne, den som reiser faaer ikke saa megen Tid til at længes, men Tomhed er ikke blevet tilbage for mig, takket være Du, og den store Rigdom som er i Dig, som jeg har i Dig, og hvoraf Du har efterladt saameget. Jeg har malt i dag, jeg har taget ordentlig fat paa min Luft, nu haaber jeg det vil gaae godt, jeg maa dog, naar jeg vil tage rigtig fat, være saa |og| med hvad jeg vil, være saameget Herre over mine midler at jeg kan faa det til at blive som jeg vil have det, det var jo ikke godt andet, ja det var jo ellers ganske fortvivlet; Du bad meget for den Luft lille G! men saa meget som jeg ellers baade vil og bør føie Dig, saa vilde det jo i dette tilfælde, og slige Tilfælde, være utilgivelig. Du maa ikke binde mine Hænder, min G, Du maa

●2●

ikke være mig til hinder i nogen Henseende, det vil vil Du ikke heller, i den Henseende forstaar Du endnu ikke at omgaaes mig, men det skal Du lære, jeg skal lære Dig det, o G! Du skal være delagtig i mit Arbeide, Menneskerne skal føle Din Indflydelse, men ikke vide det er Dig, jeg skal indhøste hele Rosen, men jeg skal trolig give Dig Din Part. Er dette Luftkaster? nei! saaledes maa det være, saaledes er det ogsaa, saa vist som Naturen er deilig, og at jeg kan see det.

Den 16 juli. Jeg har grundig paany undermalet og overmal min Luft, nu tror jeg at have ramt den rette Tone, den er rigtig nok ikke færdig, men jeg lover alligevel at faa Magt med den; det var en deilig Aften igaar, ret som jeg ønskede at bruge den, jeg stod længe og saae paaden, lagde Du mærke til den? mon Du kan kjænde den igen, naar Du seer min? Kære G! jeg kunne fortælle Dig meget om hvorledes jeg igaar gik og længtes efter Dig, hvorledes jeg satte mig snart paa en Bænk og snart paa

en anden, hvorledes de fremmede, som her vare kommet, kjedede mig o.s.v. men det vil jeg ikke tale om, ikke hengive mig til, det hverken maa jeg eller vil jeg, det er godt, det er noget kjærligere det er bedre at bestille noget! ikke sandt? jeg vil nu rigtig bruge disse Dage, man skal

●3●

vanskelig faa mig ud af en Dør. Jeg vil nødig prale, men jeg især da min Luft ikke er færdig, men jeg kan ikke nægte at jeg jo er meget tilfreds med den. Jeg maa igjen op og male, Lev vel G! er det ikke bedre at Slutte brevet nu, og sende det idag; end for at fylde Pladsen gjemme det til fredag? Lev vel! min egen, Kjære, søde, velsignede G! Tak for det Du kom, Hils fru Høyen og tak ogsaa hende, hun skal vel egentlig have hele Takken? Hils Din Fader, Broder og Alle Du nok veed fra Din egen
P.C. Skovgaard

Victorines Søster Karen kom igaar, og bliver et par Dage, Victorine ligeledes, jeg blev iaftes præsset for den [?Slunng] Historie jeg sagde jeg kunde, ved at rode op i hukommelsen, blev den dog næsten ganske heel. Jeg [?trom] blot paa et Instrument var som kan Svare til en Sabel og et Skydegevær; jeg har maattet love iaften at fortælle end en.

T. T.

Friedrich G. Schöner
Botanische Kabinett

Leipzig

Neubau

22

Wognfering. Søndag den 15de juli 1840.

Min høn g! - naar vi fandt sigt til Midday, gik de jo
de Anden at foun, til naar vi at gaad ind i hønne og
sette os i et Løstjunt; vi fannet min sigt, og de Anden
som gaude foun at foun, og jeg, jeg vilde gjørene under
fjeller min liddt med dig. - foun er du: Alth. Quidde
du foun: fiddet du i din lilla Øre? taler du med din høn
frolige fader? o g! jeg loogte efter dig, jeg foun end min
dit Ønsigt: Alth. foun gik det bag den foun Øst, jeg
far aldrig for foun dig drage bort, det er noget ganske
andst at bliu tilbage, end foun at drage bort, Vilst du
og en foun loogte bliu foun den tilbage bliu, den foun
vifer foun ists foun ingen Tid til at loogte, naar
loogte er ists bliu tilbage foun min, fiddet ude du,
og den foun dig foun foun er i dig, foun jeg far i dig,
og foun du far efterladt foun. - jeg far ude
i dag, jeg far laget ordentlig fat paa min Løst, min
fader jeg det mit gaad gort, jeg naad dig, naar
jeg vil lage rigtig fat, naar foun ude foun jeg vil,
uere foun foun foun min foun at jeg foun
foun det til at bliu foun jeg vil foun Alth, det uer jo
ists gort andst, ja det uer jo allud ganske foruindlet,
du had noget for den Løst tillig, naar foun noget
foun jeg allud haad mit og foun foun dig, foun vilde
det jo i Alth. Løst, og foun Løst, uere uilgjørdig
du naad ists foun min foun min g, du naad

[illegible][illegible]